

COVER
STORY
ΙΝΔΙΑ

ΜΠΟΛΙΓΟΥΝΤ ΓΙΑ ΤΗ ΔΥΣΗ

«Στην Ελλάδα βλέπετε Μπόλιγουντ;», με ρωτάει κάποια στιγμή η Ελσα, Φινλανδή σχεδιάστρια μόδας που απαρνήθηκε το Παρίσι για χάρη του Δελχί. «Οχι», της απαντώ. Και αρχίζει μια τέτοια διάλεξη για την ινδική κινηματογραφία, το ανατρεπτικό μελό και τον εξωτισμό για τον οποίο διψά η Δύση, ώστε όλο το «Ego Thai», ένα από τα πιο γκλαμουράτα εστιατόρια της πόλης, γύρισε και μας κοιτούσε. «Επομένως, η απάντησή σου θα έπρεπε να είναι "όχι ακόμη"»... Σήμερα, μερικούς μήνες μετά, καταλαβαίνω τι εννοούσε.

Η ινδική κινηματογραφία ταξιδεύει στη Δύση. Για την ώρα με τη βοήθεια ενός Βρετανού σκηνοθέτη και μιας χολιγουντιανής εταιρίας παραγωγής, αλλά όλα τα υπόλοιπα μυρίζουν κάρι και μασάλα... Τα ινδικά φιλμ, βέβαια, δεν είναι μόνο Μπόλιγουντ. Ας θυμηθεί κανείς το βραβευμένο στη Βενετία «Εθνος χωρίς γυναίκες» του Μανίς Τζα και τα πολυβραβευμένα αριστουργήματα της Ντίπα Μέτα.

Το Μπόλιγουντ, όμως, έχει το χρήμα. Και στις αίθουσες, αλλά και στους ισολογισμούς των δυτικών εταιριών παραγωγής, που βρίσκουν στην Ινδία φθηνά πλάτο, ακόμη φθηνότερα κασέ, ικανούς τεχνικούς και εφάμιλλα με του Χόλιγουντ animations.

Οι παραγωγές του Μπόλιγουντ, ωστόσο, ένα κράμα περιπέτειας, μελό και μιούζικαλ, παρέμεναν μέχρι σήμερα ταινίες για την Ινδία και την Ασία. Απόπειρες είχαν γίνει στο παρελθόν αλλά το «Slumdog Millionaire» είναι η πρώτη ταινία αυτού του είδους που γυρίστηκε και για τη Δύση και πέτυχε. Με παραγωγή 1.000 ταινίες το χρόνο και έσοδα που προβλέπεται να φτάσουν τα 4 δισεκατομμύρια δολάρια το 2012, οι Ινδοί παραγωγοί τώρα ονειρεύονται νέες αγορές και συνεργασίες. Το Χόλιγουντ, από την άλλη, ήδη μετακινείται προς την Ινδία. Ο Γουίλ Σμιθ, που επισκέφθηκε τρεις φορές τον Ντάνι Μπόιλ στα γυρίσματα του «Slumdog», έχει μια εταιρία παραγωγής η οποία συνεργάζεται με την UTV, τη μεγαλύτερη εταιρία παραγωγής του Μουμπάι, της οποίας το 57% ανήκει στην Disney. Άλλες μεγάλες εταιρίες, όπως οι Sony, Warner και Paramount, συνεργάζονται με Ινδούς παραγωγούς και το ίδιο γίνεται και από την άλλη πλευρά.

Πριν από τρεις εβδομάδες, ο Ινδός παραγωγός, Ανίλ Αμπανί, έκλεισε συμφωνίες με τις εταιρίες της Τζούλια Ρόμπερτς και του σκηνοθέτη Μπρεντ Ράτνερ. Όταν ο Στίβεν Σπίλμπεργκ πέρυσι θέλησε να διαχωρίσει την εταιρία του, Dreamworks, από την Paramount, κατέφυγε στον Ανίλ Αμπανί. Ο Ινδός πολυεκατομμυριούχος έχει επενδύσει στην Dreamworks ήδη 600 εκατομμύρια δολάρια. Τελικά, η μέρα που θα βλέπουμε Μπόλιγουντ είναι πολύ κοντά. Ή μήπως ήδη βλέπουμε και δεν το έχουμε καταλάβει;

ση με το τίποτα; Θα μπορούσε κανείς να σε χαρακτηρίσει ηδονοβλεψία της μιζέριας με τη σιγουριά που σου δίνει η βεβαιότητα ότι θα ξαναγυρίσεις στις δυτικές ανέσεις σου. Ομως, η επαφή με την πραγματικότητα – και όχι την εξωραϊσμένη πραγματικότητα του «Slumdog» – σου δίνει την αίσθηση ότι για πρώτη φορά βλέπεις πώς ζει κάποιος άλλος. Λες και συνειδητοποιείς ότι υπάρχουν κι άλλοι άνθρωποι. Και το χειρότερο είναι η αίσθηση ότι τελικά γνωρίζεις τόσο λίγα για τη ζωή των άλλων ανθρώπων όσο και για τη δική σου.

Ο «ριάλτιι τουρισμός»

Γι' αυτό δεν μπορώ να κατακρίνω το «ριάλτιι τουρισμό», στον οποίο επιδίδονται πολλοί. Η επαφή με αυτή την πλευρά της ζωής υποκαυεί σε κάτι περισσότερο από μια επιθυμία που μοιάζει με τη δική μου επαγγελματική διαστροφή. Υπακούει σε μια ανάγκη να γνω-

